

«ἀπαγορεύον σφοδρῶς ὅλους τοὺς ἱερεῖς, ἱερομονάχους, ἱεροδιακόνους καὶ μοναχοὺς, καὶ τοὺς . . . ἡγουμένους καὶ τοὺς λοιπούς, νὰ μὴν ἐπιγίγνυνται εἰς τὰς κοσμικὰς καὶ κοινὰς ὑποθέσεις, μηδὲ νὰ ἀποκαθιστῶνται, ἐπ' οὐδεμιᾷ αἰτία, κοτζαμπάσηδες ἢ βεκίληδες καὶ ἐπίτροποι τῶν κοινῶν ὑποθέσεων . . .»,
ἐν 70, τ. Α', σ. 303.

535

1797. Πρακτικόν, 29 Ἀπριλίου, ποιμένων Σ ύ ρ ο υ,
ἐν 110, σ. 207-208.

« . . . οἱ ὅποιοι ζητοῦ καὶ θέλου καὶ κάμου νόμο καὶ καπίτουλο ἀπὸ τὴν σήμερι καὶ εἰς τὰ ἐξῆς, νὰ εἶναι καὶ νὰ γρικιέται ἀσάλευτος καὶ ἀμετάθετος αὐτὸς ὁ νόμος καὶ καπίτουλο, ὅτι κανένα κοπάδι νὰ μὴν εἶναι τρομιζάμενο νὰ σικώνειται ἀπὸ τὸν τόπο του, ποὺ κάθεται καὶ νὰ ἐμπνέῃ (γρ. ἐμπένη) εἰς σοχώρα, ἃ δὲν ἔλθουν οἱ διορισμένες ἡμέρες, οἱ δέκα τοῦ μαγιοῦ, καθοῦ εἵτανε ἀπὸ τὸ ἔκπαλαι, καὶ ὅποιος βρεθῇ καὶ σταθεῖ ἀνυπάκουγος καὶ σικωθῇ, κατὰ τὸ νόμο καὶ καπίτουλο ὅπου κάνομαι, καὶ παραβατήση, νὰ ἔχη νὰ πλερώνῃ τῆς κυρὰς μας βασίλισσας Σὰχ σουλτάνας γρ. 500 ».

536

1797-1799. Ἰστικλὰλ πουγιοῦρδὶ τοῦ σ., ἀπὸ 18 Ἰουλίου, πρὸς τὸν πΚ.

Γρηγόριον Ε',

ἐν 317, σ. 149-150.

« . . . καθὼς πατριάρχης, ἔχεις ἐντέλῃ προνοίαν καὶ προστασίαν εἰς ὅλους τοῦ Γένους σου, νὰ ἐπιμελῇσαι ἄκρως καὶ νὰ φροντίζῃς ἀδιαλείπτως εἰς τὸ νὰ συνάγῃς μέσα περιποιητικὰ τῆς εὐταξίας τοῦ μιλλαετίου σου καὶ νὰ μὴ λείπῃς μὲ συμβουλὰς καὶ παραινέσεις τοῦ νὰ διδάσκῃς πάντας τοὺς βασιλικοὺς οὐγιάδες τὰ τῆς ὑπακοῆς των χρέη καὶ τοὺς μὲν κατὰ τὰς συμβουλὰς σου διάγοντας νὰ θεραπεύῃς, διὰ δὲ τοὺς τῇ ὑψηλῇ θελήσει ἐναντία πράττοντας, νὰ μᾶς δηλοποιῇς περὶ τῆς παιδείας των . . . καὶ ἐν συντόμῳ, κάθε ὑπόθεσιν ἀναφερομένην εἰς τὸ μεμουριγέτι σου, κατὰ τὴν παλαιὰν τάξιν καὶ ἀρχαίαν συνήθειαν, νὰ οἰκονομῇς, καὶ νὰ τὴν ἀποπερατῇς μόνος, χωρὶς νὰ ἤθελεν ἀνακατωθῇ ἄλλος τινάς . . . ».

537

1798. Ἐγκύκλιος πΚ. Ν ε ο φ ύ τ ο υ, ἀπὸ 14 Μαρτίου, περὶ δουλικῆς ὑποταγῆς τῶν νησιωτῶν εἰς τὸν Κατακτητὴν,
ἐν 147, σ. 110-112.

538

1798. Σημείωμα πΚ. Γ ρ η γ ο ρ ί ο υ Ε', περὶ δικαστικῆς ἐξουσίας μητροπολιτῶν, κλπ.,
ἐν 74, σ. 160 καὶ ἐν 364, σ. 365-366.

« . . . πάντες οἱ . . . ἀρχιερεῖς, μητροπολῖται, ἀρχιεπίσκοποι τε καὶ ἐπίσκοποι, ἔτι δὲ καὶ οἱ ἐπίτροποι αὐτῶν, ἔχουσι . . . ἄδειαν . . . κρίνειν ἐλευθέρως τοὺς οἰκαιοθελῶς προσερχομένους ἐπαρχιώτας αὐτῶν χριστιανούς, . . . καὶ ἀποκαθιστᾶν τὸ δίκαιον . . . ».

